

ชุดที่ 2 เล่มที่ 12

บุญแรงใจ

นิทานสารที่ดลใจคุณ!

การลงทุนดีเลิศ
สำหรับผู้ปกครอง

ครอบครัวแสนสุข

จากใจผู้ปกครอง
แพนเค้กกับฟุดดี

3

แรงชักจูง

4

ครอบครัวแสนสุข

เวลาทานข้าวจะไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว

5

เริ่มต้นวันใหม่ด้วยดี

6

จากใจผู้ปกครอง

แพนเค้กกับพุทติ้ง

7

ข้อแนะนำ

เรื่องการเป็นผู้ปกครอง

8

การลงทุนดีเลิศ

ของขวัญ หรือเวลาที่อยู่ด้วยกัน

9

เด็กดำเนินชีวิต

ตามที่เรียนรู้มา

10

ความบันเทิงยุคใหม่

อะไรบันเทิงในตัวของเด็กของเรา

11

การเป็นผู้ปกครองเชิงรุก

วิธีรับผลประโยชน์สูงสุดจากทีวี

12

ข้อควรคิด

ไม่มีสิ่งใดเหมือนครอบครัว

ฉบับ
ออกแบบ

ชุดที่ 2 เล่มที่ 12
ยูเอ็ม กราฟ

อีเมลล์
เว็บไซต์

family@thaifamily.org
www.thaifamily.org

Copyright © 2010 by Motivated
สงวนลิขสิทธิ์

เมื่อลูกของเรามีลูกคนแรก นี่ก็ยืนยันถึงสิ่งที่เรารับรู้มาหลายปีแล้ว ว่าการเป็นพ่อแม่นำมาซึ่งสิ่งที่ดีเลิศในตัวเรา คนที่เป็นพ่อแม่เมื่อใหม่จะรู้สึกถึงผลกระทบทั้งทางอารมณ์ความรู้สึกและทางร่างกายอย่างทันที ได้แก่ สายใยรักที่เกิดขึ้นเมื่อแรกเห็นลูก และเพิ่มพูนขึ้นทุกวัน ต้องมีการปรับเปลี่ยนตารางเวลาการทำงานตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง การนอนหลับพักผ่อนอาจจะน้อยลง นอกจากนี้ก็มีการเปลี่ยนแปลงที่อาจจะสังเกตได้ยากในตอนแรกๆ แต่คนอื่นมักจะสังเกตเห็นก่อน ได้แก่ ความอึดเฝ้าใจพิเศษที่มีเฉพาะในผู้ปกครองใหม่ การมีวุฒิภาวะเพิ่มขึ้น การที่ยอมเสียสละมากขึ้น เพื่อที่จะตอบสนองความจำเป็นของสมาชิกใหม่ในครอบครัว เป็นต้น

เราเคยมั่นใจว่าการพาทารกใหม่กลับบ้าน คือช่วงเวลาที่น่าภูมิใจที่สุด และก็เป็นเช่นนั้นทุกครั้งสำหรับเรา ตอนนี้อาจคิดว่าอันดับสองรองลงมาคือการเป็นปู่ย่าตายาย เพราะทุกครั้งที่เกิดขึ้นเราก็มองเป็นสองเท่า คือภูมิใจในหลานคนใหม่ และภูมิใจในตัวพ่อแม่ของหลานตัวน้อยๆ

ตอนนี้คุณก็ทราบแล้วว่าเราเป็นปู่ย่าตายาย คุณคงสงสัยว่าเราให้คำแนะนำอะไรบ้าง ตามประสาปู่ย่าตายาย สำหรับผู้ปกครองหนุ่มสาว นอกเหนือจาก “ข้อสำคัญสามประการ” ตามปกติ ได้แก่ การรักลูกโดยไม่มีข้อแม้ การบอกลูกบ่อยๆว่าคุณรักเขา และให้ความสำคัญสูงสุดต่อการใช้เวลาที่มีคุณภาพกับลูก ฉันคิดว่าสิ่งดีเลิศที่สุดประการหนึ่งที่ผู้ปกครองทำได้ก็คือ ยอมรับลูกอย่างใจที่ยั่งยืน

ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการสิ่งดีเลิศสำหรับลูกของเขา แน่ใจว่าเป็นการดีที่จะพยายามช่วยให้เขาบรรลุศักยภาพสูงสุด ทว่าบ่อยครั้งนี่เป็นเรื่องละเอียดอ่อน ระหว่างข้อนี้กับการคาดหวังมากเกินไป ไม่มีใครที่เพียบพร้อม ดังนั้นเราควรระวังจักฉลองความสำเร็จ และไม่กังวลกับส่วนที่เหลือ ถ้าเรามุ่งมั่นที่จะให้ความรัก และความไว้วางใจ แทนที่ความเพียบพร้อม เราจะสร้างสายใยที่ผูกพันกันชั่วชีวิต ซึ่งจะผูกเราไว้ด้วยกัน ไม่ว่าเราจะประสบกับอะไรก็ตาม

ขอให้ชื่นชมกับการเป็นผู้ปกครอง! ส่วนผู้ที่ได้รับพรสองเท่าทวีคูณ ขอให้ชื่นชมกับการเป็นปู่ย่าตายาย!

คณะผู้จัดทำทุกใจ

แรงชักจูง

โดย อะนาอิค อัลคาซัส

สิ่งที่หลายคนไม่ตระหนักก็คือ โลกในอนาคตคือสิ่งที่ผู้ใหญ่ในปัจจุบันสร้างขึ้นมา
สุดแล้วแต่สิ่งที่เขาเลือกที่จะมอบให้หรือไม่มอบให้แก่คนรุ่นต่อไป - เดวิด ฟอนเทน

ฉันเป็นเด็กวัยแปดขวบ ร่างผอม กระหกร่อง เป็นโรคหอบหืด อาศัยอยู่ในแถบเอเชียกับครอบครัวของฉัน ตอนต้นทศวรรษปี ค.ศ. 1980 เมื่อญาติพี่น้องของครอบครัวแะมาเยี่ยม และเล่าให้ฉันฟัง พร้อมด้วยรอยยิ้ม ว่าเคยดูแลฉันตอนที่ฉันเป็นทารก ฉันรู้สึกมีสายใยพิเศษกับคุณป้า ขณะที่คุณป้ารำลึกถึงหนหลังกับตู้ปศุกรรมของฉัน ฉันคุกเข่าอยู่ข้างหลัง และถักเปียผมสีน้ำตาลของคุณป้าเปียๆ นี่เป็นครั้งแรกที่ฉันพยายามถัก แต่ก็ถักไม่แน่นและไม่เป็นระเบียบ เมื่อฉันถักเสร็จ และถามคุณป้าว่าชอบไหม ท่านลูบทูหัวฉันเบาๆ และบอกว่า “สวยจัง! สบายขึ้นมากยามอากาศร้อนเช่นนี้ ชอบใจนะจ๊ะ”

เด็กวัยแปดขวบที่คิดว่าตัวเองทำอะไรไม่ค่อยเก่ง รู้สึกมีค่าขึ้นมา และเรียนรู้ถึงบำเหน็จรางวัลจากการช่วยเหลือผู้อื่นในหนทางเล็กๆน้อยๆ

หนึ่งหรือสองปีต่อมา ในเขตเอเชียเช่นกัน เราออกไปเที่ยวกันทั้งวัน เพื่อปิ่น “เขา” ในแถบนั้น ซึ่งมีบันไดหนึ่งพันขั้น ฉันต้องหยุดพักบ่อยๆ เพราะโรคหอบหืด แต่ก็คุ้มค่าจริงๆ เมื่อไปถึงยอดเขา เราสำรวจพิภพที่รกร้างเก่าแก่ที่น่าตื่นตาตื่นใจ ซึ่งเคยเป็นวังโอ้อ่า เราศึกษาวิถีชีวิตของราชวงศ์ในอดีต ซึ่งสงวนรักษาไว้

อย่างดี มีห้องที่ยังตกแต่งไว้ครบถ้วน และสวนที่เขียวขจี ซึ่งได้รับการดูแลเป็นอย่างดี

วันรุ่งขึ้น คุณครูให้เราเขียนเรียงความเกี่ยวกับทัศนศึกษาดังกล่าว ฉันมีเขียนรายละเอียดถี่ถ้วนทุกอย่างของวันนั้น ตั้งแต่การปิ่นเขา ฝูงลิงที่เราพบตามทาง ซึ่งแย่งถั่วจากมือเราไปกิน รูปปั้นมหัศจรรย์ของนักรบหน้าตาดี ซึ่งอยู่ที่ทางเข้าวัง และรายละเอียดทุกอย่างของวัง

ฉันพอใจกับเรียงความที่เขียน คุณครูก็เช่นกัน แล้วคุณครูค่อยๆอธิบายว่า ตามปกติแล้วดีกว่าที่จะไม่เริ่มต้นทุกประโยคด้วยคำว่า “แล้วก็” คุณครูแนะนำคำอื่นที่นำมาใช้แทนได้ พอฟังแล้ว ฉันชอบมาก

การวิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ และการร่วมมือกัน เป็นแง่คิดใหม่สำหรับฉัน แต่กำลังใจและความช่วยเหลือที่ฉันได้รับวันนั้น ช่วยนำทางฉันไปสู่งานเขียนและบรรณาธิการที่สมปรารถนา

ไม่ว่าเราจะเป็นผู้ปกครอง คุณครู คนดูแลเด็ก หรือ “คนที่สังเกตการณ์” เราไม่ควรหมิ่นค่าแรงชักจูงที่มีต่อเด็ก ผู้ซึ่งมีส่วนอยู่ในโลกของเราด้วย บางครั้งเพียงรอยยิ้มที่ให้การเห็นชอบ หรือถ้อยคำที่มอบกำลังใจ เพื่อเปลี่ยนชีวิตเด็ก และความรักที่เรามอบให้ จะหวนกลับมาหาเรา ●

ครอบครัวแสนสุข

เวลาทานข้าวจะไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว
โดย เวย์รจันเน่ แอล. มาร์ควิส ปรับเปลี่ยน

อะไรคือจุดอ่อนที่สุดในครอบครัวส่วน
ใหญ่ ดร. เจมส์ เฮซ. บอสสาร์ท อดีต
ศาสตราจารย์ภาควิชาสังคมศาสตร์ ที่มหา
วิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ผู้ซึ่งใช้เวลา 40 ปี
ศึกษาค้นคว้าหัวข้อ “ชีวิตครอบครัวด้านที่
ถูกมองข้าม” กล่าวว่าจุดอ่อนนี้ก็คือ การที่
ผู้ปกครองพูดคุยกันต่อหน้าเด็ก

หลังจากการศึกษาโดยละเอียดจากบันทึก
การพูดคุยที่โต๊ะอาหาร ท่านเขียนไว้ว่า “ผม
คาดไม่ถึงเลยว่าจะค้นพบแบบฉบับคำสนทนา
[เวลาทานอาหาร] ของครอบครัว ผมเพียงแค่
อยากทราบว่าครอบครัวคุยอะไรกัน แต่ผมต้อง
ตั้งใจที่ค้นพบว่าครอบครัวแล้วครอบครัวเล่า มี
นิสัยการพูดคุยที่แน่ชัดและสม่ำเสมอ แบบฉบับ
ที่ส่อเค้าอันตรายเป็นแบบฉบับที่แพร่หลายมาก
ที่สุด

“ครอบครัวเหล่านี้แทบจะไม่มีอะไรดีขึ้นมา

บอกกล่าวเกี่ยวกับใครเลย เขาบ่นว่าตลอด
เวลาถึงเพื่อนฝูงญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน
เกี่ยวกับทุกแง่มุมในชีวิตก็แทบจะว่าได้ นับจาก
คนที่ไปเดินจับจ่ายซื้อของในซูเปอร์มาร์เก็ต
เรื่อยไปจนถึงความโง่เขลาของเจ้านาย

“บรรยากาศแง่ลบที่ห้อมล้อมครอบครัว
อยู่เสมอเช่นนี้ ส่งผลเสียอย่างร้ายแรงต่อ
เด็ก เนื่องจากเด็กในครอบครัวดังกล่าว มี
เปอร์เซ็นต์สูงมากที่ไม่ชอบคบหากับใคร และ
ไม่ค่อยมีใครชอบหน้า หน้าซ้ำแบบฉบับที่ไม่
เป็นมิตรเช่นนี้จะกลายเป็นการโต้เถียงกันเอง
บ่อยครั้ง เวลาทานอาหารจึงมีแต่การพูดดูถูก
เหยียดหยามและการทะเลาะเบาะแว้งเป็น
กิจวัตร เด็กก็ซึมซับแบบฉบับเช่นนั้นไว้ ซึ่ง
ก่อให้เกิดปัญหาต่อเด็ก

“นานมาแล้ว” ดร. บอสสาร์ท กล่าวต่อไป
ว่า “บรมครูสอนไว้ว่าสิ่งที่ออกมาจากปากนั้น
สำคัญยิ่งกว่าสิ่งที่เข้าไปในปาก” ท่านกล่าว
ด้วยว่า “ใจเต็มเต็มด้วยอะไร ปากก็จะเอ่อ
ออกมาเช่นนั้น”

ถ้าหากนิสัยใจจริงของเราเป็นคนฉาบฉวย ใจอวด และใจแคบ คุณลักษณะเช่นนี้ก็จะแผ่ซ่านอยู่ในคำพูดที่ออกจากปากเรา ทว่าคำพูดที่พรั่งพรูจากใจที่เต็มเต็มด้วยความรัก ก็จะมีพลังดึงดูดผู้อื่น เมื่อจิตใจเปี่ยมด้วยรักจากเบื้องบน เราก็ไม่ต้องพยายามสอดแทรกความเมตตากรุณาหรือความอ่อนโยนไว้ในคำพูด เพราะทุกถ้อยทุกคำจะเจือไว้ด้วยพลังจากส่วนลึกในใจ

ดังนั้นต้นตอของปัญหา จริงๆ แล้วไม่ได้อยู่ที่ลิ้น ทว่าอยู่ที่ใจต่างหาก ถ้อยคำสื่อความในใจ และสื่อให้เห็นนิสัยใจคอ “คนดีนำมาซึ่งสิ่งที่ดีๆ

จากชุมทรัพย์ดีๆ ในใจ ส่วนคนชั่วนำมาซึ่งสิ่งชั่วร้าย จากชุมทรัพย์ชั่วร้ายในใจเขา”

ไม่มีทางใดเลยที่จะเปลี่ยนแปลงคุณลักษณะของถ้อยคำ นอกจากการเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณของผู้ที่เอ่ยถ้อยคำดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้นในจิตใจ

เมื่อเราเติมเต็มจิตใจด้วยสิ่งดีๆ ด้วยความกรุณา และความอ่อนโยน ในไม่ช้าเราก็จะพบว่าถ้อยคำของเรากลายเป็นสื่อความรักและการคำนึงถึงผู้อื่น แทนที่จะกล่าววิพากษ์วิจารณ์ นี่จะช่วยให้เราเป็นแรงชักจูงที่ดีต่อชีวิตของผู้คนรอบข้างซึ่งเป็นที่รักของเรา ■

เริ่มต้นวันใหม่ด้วยดี

วิธีที่ได้ผลแน่นอนที่สุด ในการช่วยให้คนอันเป็นที่รักเริ่มต้นวันใหม่ได้อย่างยอดเยี่ยม ก็คือการเริ่มต้นด้วยความรัก แม้ว่านี่จะไม่ง่ายเหมือนที่พูด เมื่อเราเองก็ยังงัวเงียอยู่ แต่ถ้าลองดู เราจะประหลาดใจด้วยความยินดี ลองดูสิ ...

- อย่างน่าน้ำตาอาหารเข้าด้วยกันเสียบๆ โดยนั่งจ้องมองงาน หรือมัวอ่านหนังสือพิมพ์ ลองพูดคุยกันถึงสิ่งที่ดีๆ รู้สึกขอบคุณต่อสิ่งแสนวิเศษที่จะเกิดขึ้นในวันนั้น
 - ลองอ่านและคิดคำนึงถึงเรื่องที่ดีๆ คุณและคนที่คุณรักก็จะพร้อมรับความท้าทายใดๆ ที่จะมาถึง
 - ช่วงเวลาสั้นๆ ที่อยู่ด้วยกันในตอนเช้า เป็นเวลาเหมาะมากที่จะมอบกำลังใจให้กัน บอกสามีหรือภรรยาสิว่าวันนี้เธอดูดีนะ บอกว่าลูกจะขยันเรียน โอบกอดกันเพื่อส่งสัญญาณว่า “อดใจรอแทบไม่ไหวที่จะได้เจอกันอีก!”
- เมื่อเราเริ่มต้นวันใหม่ด้วยความรัก ความรักก็จะโอบอุ้มเราไปตลอดทั้งวัน ■

จากใจ
ผู้ปกครอง

แพนเค้กกับพุดดิ้ง

โดย มิสตี เคย์

ลูกวัยเก้าขวบและสิบขวบวิ่งมาบ่นกับฉันอีกครั้งว่า “แม่ครับ ชาลซีรี่ เอาเลโก้ไปหมดเลย!” “ดา
วินชอบเอาอันที่ดีที่สุดไปเรื่อยเลย!”

คริสตี้ ลูกสาววัยห้าขวบร้องไห้ “ไม่ยุติธรรม หนูอยากต่อเครื่องบิน แต่พี่ๆไม่ยอมทำ”

เป็นเช่นนี้ทั้งปาย เรื่องแล้วเรื่องเล่า ไม่ว่าลูกจะมีของเล่นมากมายแค่ไหน แต่เขาก็ไม่สนุก มีอะไร
ขาดหายไป ฉันต้องหาตัวอย่างประกอบ เพื่อช่วยแก้ปัญหา

“ใครชอบขนมแพนเค้กเปล่าๆแห้งๆ?” ฉันถาม เด็กนั่งเงียบและประหลาดใจที่ฉันเปลี่ยนเรื่องขึ้นมา
ทันที “ใครชอบขนมแพนเค้กเปล่าๆ ไม่มีอะไรทาหน้า ขนมแพนเค้กแห้งๆที่ติดคอ”

“ไม่ชอบ!” เด็กร้องเป็นเสียงเดียวกัน

“ตอนที่พวกหนูขอให้แม่ทำขนมแพนเค้กเมื่อวานนี้ หนูไม่อยากทานแพนเค้กเปล่าๆ หนูอยากทาน
แพนเค้กกับพุดดิ้ง” นั่นเป็นอาหารเข้าที่พิเศษสำหรับวันพ่อ แพนเค้กร้อนๆ ทานหน้าด้วยครีมพุดดิ้ง
ช็อกโกแลตขาว อร่อยและรื่นคอดีนะ

“ตอนที่พวกหนูบอกว่าจะเล่นของเล่นด้วยกัน หนูไม่ได้หมายความว่าเล่นของเล่นเปล่าๆ เหมือน
กับการกินแพนเค้กเปล่าๆ พุดดิ้งทำให้แพนเค้กพิเศษ มิตรภาพก็เหมือนพุดดิ้ง ถ้าเล่นกันโดยขาด
มิตรภาพ ก็ไม่สนุก ถึงแม้ว่าหนูจะมีชิ้นส่วนเลโก้ทุกชิ้นที่ต้องการ เวลาเล่นก็จะมีริษยาและไม่สนุก
เลย ที่พิเศษก็คือ เมื่อหนูเล่นเกมด้วยกัน ตอนนั้นแหละที่สนุกจริงๆ หนูต้องมี ‘แพนเค้กกับพุดดิ้ง’”

เด็กๆเข้าใจตัวอย่างประกอบทุกประการ และตกลงใจเล่นเกมด้วยกัน นี่เป็นจุดจมนต์ลึกลับ เราต้องอยู่
กับบ้านสองสามวันเพราะฝนตก แต่ดูเหมือนว่าไม่มีใครขัดข้อง เด็กๆเล่นเกมและของเล่นทุกอย่างใน
บ้าน เมื่อใดที่เกิดโมโหขึ้นมา ฉันก็จะบอกเด็กๆว่า “ต้องหาพุดดิ้งบนแพนเค้กอีกหน่อย”

เมื่อฉันนึกถึงเรื่องนี้ในภายหลัง ฉันตระหนักว่านี่ไม่ใช่บทเรียนสำหรับเด็กๆเท่านั้น บางครั้งฉันทำงาน
หนักมาก เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้สำหรับตัวเอง และถือว่าเรื่องอื่นๆเป็นการจัดจังหวะไปเสีย
หมด

“ฉันต้องทำสิ่งนั้น! ฉันต้องทำสิ่งนี้!” ฉันอยากมีเวลาทำงานอย่างเดียว โดยที่ไม่มี
อะไรมาขัดจังหวะ แล้วฉันก็นึกสงสัยว่าทำไมงานของฉันไม่สนุก และน่าเบื่อ

บ่อยแค่ไหนที่เราพยายามทานแพนเค้กเปล่าๆ เราให้ความสำคัญ
อย่างมากกับสิ่งที่เราต้องทำ จนลืมไปว่าแพนเค้กจะไม่อร่อย ถ้า
ไม่มีอะไรทาหน้า เราไม่อาจให้การทำงานหรือเวลาเล่น สำคัญ

กว่ามิตรภาพ ซึ่งช่วยให้ชีวิตเราครบถ้วน

ดังนั้นถ้าเราพบว่าวันเวลาเรามีแต่ความวิตกกังวล ความเครียด ต้องทำงานจู้จี้แล้วจู้จี้แล้ว ถ้าเรารู้สึกว่าไม่มีชีวิตชีวา ถ้าเรารู้สึกไม่มีกะจิตกะใจ บางทีเราเพียงแต่ต้องมี “พูดดี” สดใหม่ที่หอมหวานเสริมไว้ด้วย เพื่อให้วันเวลาครบถ้วน ■

ข้อเสนอแนะเรื่อง การเป็นพ่อกับครอบครัว

โดย เดวิด ฟอนเทน ปรับเปลี่ยน

เด็กเล็กๆไม่เข้าใจทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น แต่เขาไว้วางใจว่าเราเข้าใจ เขาเชื่อตามที่เราบอก และเชื่อว่าเป็นจริง เขาเชื่อในเรา นี่เองจึงสำคัญอย่างมากที่จะรับมือกับจิตใจของเขาด้วยความระมัดระวังอย่างที่สุด

เมื่อเด็กเล็กมีอารมณ์ขัดแย้ง ก็ไม่ใช่เวลาเหมาะที่จะถามอะไรเขา เขาจะตอบปฏิเสธต่อทุกสิ่ง!

จำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ แต่เราไม่ควรกำหนดกฎเกณฑ์มากกว่าที่จำเป็น ยิ่งมีกฎตายตัวซึ่งมีผลตามมา น้อยข้อเท่าไร ก็ยิ่งดีเท่านั้น

เด็กแต่ละคนมีบุคลิกที่เป็นเอกลักษณ์พิเศษ เราต้องเชื่อมสัมพันธ์กับเด็กแต่ละคนตามระดับความเติบโตของเขา สุดแล้วแต่นิสัยใจคอและบุคลิกลักษณะรายบุคคลของเขา

เราต้องตัดสินใจว่ากฎเกณฑ์ข้อใดบ้างที่ต้องทำตาม โดยตลอด ไม่มีข้อยกเว้น และมีกฎเกณฑ์ข้อใดที่ผ่อนผันได้บางครั้ง ต้องอาศัย

สติปัญญาถึงจะทราบข้อแตกต่าง ดังนั้นเราควรตัดสินใจเรื่องนี้ด้วยความรอบคอบให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และไม่หุนหันพลันแล่น

ต้องอาศัยการหยั่งรู้ว่าเมื่อไรที่ควรจะพยายามตั้งใจให้ช่วยรื้อทำสิ่งที่เราทราบจากประสบการณ์ว่าจะส่งผลดีที่สุด และเมื่อใดควรเห็นพ้องให้เขาทำตามทางของเขา บางครั้ง กำลังใจที่เขาได้รับ จากการที่เราไว้วางใจให้เขาตัดสินใจ หรือจากการเห็นว่าเขาเต็มใจพิจารณาความปรารถนาและความเห็นของเขา ก็อาจส่งผลยิ่งกว่าการที่เราจะทำตามทางของเขาแน่นอนว่าบางครั้งประสบการณ์ก็เป็นคุณครูชั้นยอด

ถ้าเราให้เด็กตัดสินใจเอง เมื่อเหมาะสมตอนที่เขายังเล็ก เขาก็มีโอกาสมากกว่าที่จะตัดสินใจเลือกทางที่ดี เมื่อเขาโตขึ้น และเต็มพินิจค่าสูงขึ้น ■

การลงทุนดีเลิศสำหรับผู้ปกครอง

ของขวัญ หรือเวลาที่อยู่ด้วยกัน

อกของคุณจะไม่มีวันลืมช่วงเวลาพิเศษที่เขาร่วมกับคุณ นั่นเป็นความทรงจำที่ล้ำค่าที่สุดจากวัยเด็ก ไม่ใช่หรือ เมื่อผู้ปกครองของคุณมอบความรักให้ ด้วยการมอบเวลาและความสนใจ

เด็กชื่นชอบที่ได้รับความสนใจเป็นส่วนตัว ถ้าเขาไม่ได้รับความสนใจก็เหมือนกับพวกเรานั้นแหละ เขาจะรู้สึกแย่ รู้สึกว่าเขาไม่มีความสำคัญ หรือแม้แต่ว่ารู้สึกไม่เป็นที่ต้องการ เราไม่จำเป็นต้องใช้เวลาอย่างมากกับเด็ก เพื่อให้เขาทราบว่าเรารักและเห็นคุณค่าเขา แต่เราต้องใช้เวลาไปกับเขาบ้าง การใช้เวลาที่มีคุณภาพก็สำคัญพอๆกับจำนวนเวลา

การใช้เวลาอยู่กับเด็กไม่เพียงเป็นของกำนัลยิ่งใหญ่ที่สุดที่เรามอบให้เขาได้ ทว่าเป็นการลงทุนยิ่งใหญ่ที่สุดในตัวเขาด้วย ไม่มีอะไรอื่นที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างที่ยั่งยืนในชีวิตเขา ดังที่บางคนกล่าวด้วยสติปัญญาว่า “เด็กของคุณต้องมีคุณอยู่ด้วย ยิ่งกว่าการได้รับของขวัญจากคุณ” เราควรที่จะเล่นกับเด็ก อ่านหนังสือกับเขา โอบกอดเขา ให้กำลังใจเขา ชื่นชมเขา ไปเดินเล่นด้วยกัน หรือแค่นั่งคุยกัน ถามคำถาม และรับฟังคำตอบจากเขา โดยตั้งใจฟัง

จริงๆ

ถ้าคุณเป็นเหมือนผู้ปกครองส่วนใหญ่ เราก็มักจะเรียกร้องเกินกว่าที่จะมีเวลาทำได้ การใช้เวลากับเด็กจึงถูกตัดออกไป เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เราอ้างเหตุผลว่ายังมีวันพรุ่งนี้สำหรับเขาเสมอ ทว่าลูกของเราต้องการเราวันนี้

เราควรที่จะกำหนดว่าเราต้องใช้เวลามากน้อยแค่ไหนกับเด็กแต่ละคน แต่ละวันหรือแต่ละสัปดาห์ แล้วจัดตารางไว้ตามนั้น โดยถือว่ามีความสำคัญสูงมาก เป็นการนัดหมายที่พลาดไม่ได้ ถ้าเกิดเหตุฉุกเฉินจริงๆ เราอาจต้องจัดเวลาอยู่กับเด็กในช่วงอื่นๆ แต่เราไม่ควรจะยกเลิกไปเลย ถ้าเราพบว่าผลัดเวลากับเด็กไปบ่อยๆ เราควรจะใช้เวลาพิจารณาลำดับความสำคัญเสียใหม่ และวางแผน โดยจัดแผนการใหม่ที่จะได้ผล

เมื่อเด็กโตมีปัญหา เขาต้องการเวลาจากเรามากยิ่งขึ้นอีก เราต้องเอาใจใส่มากยิ่งขึ้น เราไม่ควรจะด่วนเสนอทางแก้หรือคำ

แนะนำ และพยายามอย่าเทศนา เราควรรับฟัง
เขาจนจบ ก่อนที่จะพูดอะไร ช่วยเขาให้สรุปความ
เองได้อย่างถูกต้อง ถ้าหากเป็นไปได้

ผู้ปกครองที่มีลูกโตแล้ว จะบอกคุณว่าสิ่งที่เขา
เสียใจที่สุดก็คือ เขาไม่ได้ใช้เวลากับลูกมากกว่า
นี้ สมัยที่ลูกยังเล็ก เราต้องเสียสละสิ่งอื่นๆเพื่อใช้
เวลา与孩子 ในตอนแรกเราอาจรู้สึกว่าจะไม่ใช้การ
ใช้เวลาให้คุ้มค่าที่สุด แต่เมื่อเราทำต่อไปเรื่อยๆ

เราจะไม่เสียใจ

การพร้อมเสมอที่จะใช้เวลาเด็ก ก่อให้เกิด
ความแตกต่างใหญ่หลวงในชีวิตเขา ถึงแม้เราไม่
คิดว่าเราทำอะไรเพื่อเขามากนัก หรือบรรลุผล
มากนัก

ทุกนาที่ที่เรามอบเวลาให้เด็ก ก็เป็นการลงทุน
สำหรับอนาคต ผลตอบแทนจะยังยืนตลอดไป ●

เด็กดำเนินชีวิตตามที่เรียนรู้มา

โดย ไฉริ้ ลอว์ เบลท์

ถ้าเด็กคุ้นกับการวิพากษ์วิจารณ์
เขาจะหัดประณามผู้คน
ถ้าเด็กคุ้นกับความเป็นปรีกษา
เขาจะหัดชกต่อย
ถ้าเด็กคุ้นกับการเยาะเย้ยถากถาง
เขาจะเป็นคนขี้อาย
ถ้าเด็กคุ้นกับความละอายใจ
เขาจะรู้สึกมีมลทิน
ถ้าเด็กคุ้นกับการได้รับกำลังใจ
เขาจะหัดมีความเชื่อมั่น
ถ้าเด็กคุ้นกับการได้ยินคำชมเชย
เขาจะรู้จักเห็นคุณค่า
ถ้าเด็กคุ้นกับการเป็นที่ยอมรับ
เขาจะหัดมอบความรัก
ถ้าเด็กคุ้นกับการได้รับความเห็นชอบ
เขาจะรู้จักชื่นชอบตัวเอง
ถ้าเด็กคุ้นกับการซื้อสัตย์
เขาจะหัดพูดความจริง
ถ้าเด็กคุ้นกับการมีความมั่นคง
เขาจะหัดมีศรัทธาในตัวเองและผู้อื่น
ถ้าเด็กคุ้นกับมิตรภาพ
เขาจะเรียนรู้ว่าโลกนี้น่าอยู่

ปัญหาจากความบันเทิงยุคใหม่

อะไรเป็นค่านิยมในตัวเด็กของเรา

โดย เดวิด ฟอนเทน ปรับเปลี่ยน

คุณเคยสังเกตไหมว่าผู้คนในปัจจุบัน

หัวเราะมากที่สุด เมื่อนักแสดงพูดจาถากถาง และพยายามทำให้อีกฝ่ายขายหน้า นั่นถือกันว่าเป็นเรื่องขบขัน ทว่าหลายปีก่อนหน้านี้นั้นนานนัก ผู้ชมคงตกใจและขุ่นเคืองกับการทำอะไรเช่นนั้น แต่ตอนนี้เขาเพียงหัวเราะฮากัน

คุณแทบจะหาภาพยนตร์หรือรายการทีวีไม่ได้ ซึ่งเกี่ยวกับครอบครัวที่มีเด็ก โดยที่เด็กไม่เอะอะโวยวาย และทะเลาะกันเป็นการใหญ่ ผู้ปกครองก็ทะเลาะกันด้วยสามัคคีระยาทะเลาะกันตลอดเวลา และดูถูกดูแคลนกันต่อหน้าเด็ก เนื่องจากว่านี่กลายเป็นเรื่องธรรมดาในสื่อเกี่ยวกับครอบครัว เมื่อเด็กดู ก็เลยเข้าใจว่าเป็นเรื่องธรรมดา และเป็นที่ยอมรับ ในการที่ครอบครัวทำตัวแบบนั้น

เด็กทำตามทีเห็นและได้ยินได้ฟัง ดูเหมือนว่าเขามี

แนวโน้มที่จะเลียนแบบสิ่งที่เป็นแง่ลบ โดยเฉพาะเด็กเล็กๆ เขามองข้อแตกต่างไม่ออกเสมอไปว่าอะไรดีอะไรไม่ดี และยังมองยากขึ้นอีก เมื่อคนที่ทำตัวแย่ที่สุดกลับดูน่าอิจฉา และมองดู “ดี” เหลือเกิน เช่น หน้าตาดี พูดจาคล่อง โด่งดัง ฉลาดกว่าผู้ใหญ่ และทำอะไรได้ตามใจชอบ

เด็กกำลังสร้างค่านิยมที่เขาจะมีติดตัวไปตลอดชีวิต เรามีความรับผิดชอบที่จะนำทางเขาในขั้นตอนดังกล่าว เราอาจละเลยหน้าที่ ถ้าเราปล่อยให้เด็กดูอะไรก็ได้ตามใจชอบ โดยไม่ได้รับแนวทางหรือคำอธิบายจากผู้ปกครอง ว่าอะไรคือความประพฤติซึ่งเป็นที่ยอมรับ และอะไรที่ไม่ใช่ นี่รวมไปถึงรายการที่ดีว่าเน้นสำหรับเด็ก แม้แต่รายการที่มุ่งหมายเพื่อการศึกษา

เพียงเพราะถือกันว่าภาพยนตร์หรือรายการทีวีนั้นเหมาะสมสำหรับเด็ก ก็ไม่ได้หมายความว่าดีสำหรับเด็กเสมอไป ผู้ปกครองควรจะต้องถือว่าเป็นความรับผิดชอบส่วนตัวในการตัดสินใจดังกล่าว เรามีความรับผิดชอบที่จะนำทางเด็กให้ห่างจากสิ่งที่เป็นแง่ลบ โดยไม่ให้เขาพบเห็นตั้งแต่แรก หรือถ้าเขาหลงเอยดูรายการที่มีเนื้อหารสชาติในแง่ลบ ก็อธิบายว่าทำไมถึงไม่ดี และไม่ควรลอกเลียนแบบ

แน่นอนว่าความบันเทิงไม่ใช่เลวร้ายไปเสียทุกอย่าง ทว่าในฐานะผู้ปกครอง เราควรจะพิจารณาให้ตัวว่ามีอะไรบ้าง โดยตัดสินใจว่าเราอยากให้เด็กของเราดูและฟังอะไรทุกวันนี้ เพื่อเขาจะเลียนแบบในสิ่งที่เราต้องการให้เขาเป็นในวันข้างหน้า ●

การเป็นผู้ปกครองเชิงรุก

วิธีรับผลประโยชน์สูงสุดจากทีวี

- ควบคุมดูแลให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อเด็กดูรายการทีวี
- ชมก่อนหรืออ่านคำวิจารณ์เกี่ยวกับภาพยนตร์ หรือรายการทีวี ก่อนที่จะให้เด็กดู ขอให้เลือกเฟ้น
- มุ่งมั่นให้การดูรายการทีวี สารคดี หรือภาพยนตร์ สนุกและเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ โดยที่ดูและถกเนื้อหาร่วมกัน นี่จะช่วยให้เด็กพัฒนามุมมองที่ถูกต้อง
- พูดคุยกับเด็กว่าเขาทำอะไรกับเพื่อนๆ เพื่อความสนุก โดยไม่พูดคุยในแง่ที่ส่อว่าไม่ไว้วางใจเขา ว่าเขาช่วยให้เสริมสร้าง และซื้อตรงต่อคำนิยามของเขา
- หาความสมดุลระหว่างการดูทีวี กับกิจกรรมอื่นๆ เช่น เล่นเกมด้วยกัน เล่นกีฬากลางแจ้ง ไปทัศนศึกษา ฯลฯ

ขอหนูเป็นเด็ก

ช่วยบอกหนู ถ้าหนูทำให้ภูมิใจ ช่วยหนูให้ภูมิใจ
ในผลสำเร็จของตัวเอง ช่วยหนูทำตัวน่าไว้วางใจ
แล้วไว้วางใจหนู หนูจะไม่ทำให้ผิดหวัง

ให้หนูลองยืนหยัดด้วยลำแข้งของตัวเองบ้าง
ถ้าหนูล้มเหลว ช่วยบอกหนูว่าไม่เป็นไร และให้
กำลังใจหนูพยายามอีกครั้ง

ช่วยบอกว่ารักหนู โดยโอบกอด หรือตบหลัง
เบาๆ หรือเมื่อจำเป็น ก็ตอบว่า “ไม่ได้” อย่าง
นุ่มนวล ทว่าหนักแน่น ให้หนูค่อยเป็นค่อยไป ให้
หนูเปลี่ยนแปลง ให้หนูเติบโต ให้หนูบอกเมื่อหนู
รู้สึกแย่... หรือโมโห... แม้แต่โมโหพ่อแม่ ช่วย
บอกหนูว่าแม้วันที่หนูแย่ที่สุด พ่อแม่ก็ยังรักหนู

ให้หนูฝึกฝน ให้หนูบอกเล่าความยินดี เมื่อ
ความฝันกลายเป็นจริง ร้องให้กับหนู เมื่อไม่เป็นไปตามที่ฝันไว้

ช่วยหนูให้รู้สึกมั่นคงในบ้านของหนู ช่วยหนูให้ตระหนักว่ามีความรักอยู่เสมอ... หนูพึ่งพาพ่อแม่ได้ ไม่
ว่าจะเป็นยังงี้ก็ตาม ให้หนูวิ่งเล่น... หัวเราะ... สนุกสนาน

เหมือนสิ่งอื่นใด ขอให้หนูเป็นเด็ก! – ผู้ประพันธ์นิพนธ์นาม ●

ไม่มีสิ่งใดเหมือนครอบครัว

จะเรียกว่าสกุล เรียกว่าเครือข่าย เรียกว่าเผ่า
เรียกว่าครอบครัวก็ได้ ไม่ว่าคุณจะเรียกอะไร
คุณจะเป็นใคร คุณก็ต้องมีสิ่งนี้ — เจน โฮวาร์ด

ชีวิตครอบครัวก็เหมือนกับขนมพายไส้พีชที่
ไหลเยิ้ม ซึ่งไม่เพียบพร้อมเสียทีเดียว แต่มีใคร
บนโอโตคราญเมื่อลิ้มรสดู ก็หาไม่ — โรเบิร์ต
บรอลท์

ยามที่ประสบกับการทดสอบ ครอบครัวคือที่พึ่ง
ชั้นยอด — ภาชิตพม่า

คิลารากฐานเดียวที่ฉันทราบว่ามันคง สถาบัน
เดียวที่ฉันทราบว่าได้ผล คือครอบครัว — เลส
ลาคอคคา

ครอบครัวคือศิลปะชิ้นเอกอย่างหนึ่งของ
ธรรมชาติ — จอร์จ ซันตายานา

เราไม่อาจทำลายความเกี่ยวข้อง (ของ
ครอบครัว) ได้ บางครั้งสายใยของเราอาจ
ยืดตัวบ้าง แต่ไม่มีวันขาดสะบั้น — มาร์ควิส
เดอ เซวิกเน่

อาจมีอะไรอื่นเปลี่ยนเราได้ ทว่าเราเริ่มต้นและ
จบลงที่ครอบครัว — แอนโทนี แรนนท์

ผมไม่สนใจว่าคนเราจะยากจนแค่ไหน ถ้าเขา
มีครอบครัว เขาก็ร่ำรวย — แดน วิลค็อกซ์
และ แอ็ด มัมฟอร์ด

ครอบครัวคือที่พักพิง ในโลกที่ไร้จิตใจ
— อภินันทนาการแด่ คริสโตเฟอร์ แลสซ์

เมื่อคุณมองดูชีวิตคุณ ความสุขยิ่งใหญ่ที่สุดคือ
ความสุขของครอบครัว — จอห์น บราเธอร์

ในชีวิตครอบครัว ความรักคือน้ำมันที่ช่วย
หล่อลื่นการเสียดสี คือซีเมนต์ที่เชื่อมเราไว้ด้วย
กัน และเป็นดนตรีที่นำมาซึ่งความกลมเกลียว
— อีวา เบอร์โรว์

ความรักของครอบครัวคือพรยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต
— ผู้ประพันธ์นิรนาม

